

Arrest

nr. 313 533 van 26 september 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. PIRARD
Rue Tisman 13
4880 AUBEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 januari 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 januari 2024 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat O. PIRARD verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 september 2023 verstuurd verzoekster via haar raadsman een aangetekende zending naar de Dienst Vreemdelingenzaken, met daarin een vierde aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Via een brief van 4 oktober 2023 meldde de Dienst Vreemdelingenzaken aan de raadsman van verzoekster dat de aanvraag geen handtekening bevatte en dat er daarom geen verder gevolg aan werd gegeven.

1.3. Na de uitwisseling van enkele e-mailberichten, verstuurt de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 december 2023 een e-mail naar de raadsman van verzoekster met de vraag om gevolg te geven aan de in punt 1.2. vermelde brief.

1.4. Via een mailbericht van 8 december 2023 verstuurt de raadsman van verzoekster een ondertekend exemplaar van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag naar de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.5. Op 3 januari 2024 verklaarde verweerder de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk.

Dit is de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per schrijven van 28.09.2023 bij onze diensten werd ingediend door :

[N.S.]

Geboren te Vokhchabert op [...]1959

Nationaliteit: Armenië

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 1° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene heeft zijn aanvraag niet per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde ingediend.

De aanvraag d.d. 28.09.2023 werd niet op een geldige manier, zijnde per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde, ingediend. Bijgevolg dient bovenstaande aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. (...).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werp verzoekster de schending op van:

“- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen ;

- Het fundamentele recht op een eerlijke administratieve procedure en de rechten van de verdediging, met name vastgelegd in de algemene beginselen van administratief recht van behoorlijk bestuur, waaronder het beginsel van hoor en wederhoor (een beginsel van Belgisch en Europees recht) en de plicht tot zorgvuldigheid en voorzichtigheid.”

Ze betoogt als volgt:

“De motiveringsplicht (onder meer artikel 62 VW en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991) vereist dat de administratie de feitelijke redenen en de rechtsgrondslag van een beslissing vermeldt (formele motivering), maar ook dat deze motivering rechtens en feitelijk controleerbaar, nauwkeurig, relevant, adequaat en ontvankelijk is (materiële motivering) - (RvS, 25 april 2002, nr. 105.385). De motivering moet voldoende duidelijk en begrijpelijk zijn.

De beginselen van behoorlijk bestuur houden in dat het bestuur zich zorgvuldig moet informeren alvorens zijn besluiten te nemen en deze naar behoren moet motiveren. De grondigheid waarmee de administratie de relevante feiten moet opzoeken en beoordelen is reeds lang door de Raad van State vastgesteld : "ervoor zorgen dat, alvorens een beslissing te nemen, alle relevante gegevens van de zaak worden verzameld en zorgvuldig worden onderzocht, teneinde met kennis van zaken een beslissing te nemen" (RvS, 23 februari 1966, nr.58.328); een "volledig en specifiek onderzoek van de gegevens van de zaak verrichten alvorens een beslissing te nemen" (RvS, 31 mei 1979, nr.19.67), 31 mei 1979, nr. 19.671); "de taak van de Raad van State om het recht met betrekking tot de vaststelling van de feiten door de overheid te waarborgen, brengt mee dat hij moet onderzoeken of de overheid bij haar versie van de feiten de regels inzake bewijsvoering heeft nageleefd en of zij bij het onderzoek van de feiten werkelijk de grondigheid heeft betracht die haar plicht is" (RvS, Clayes, nr. 14.098, van 29 april 1970).

Het recht op een eerlijke administratieve procedure, met inbegrip van de beginselen van behoorlijk bestuur, de plicht tot zorgvuldigheid, de rechten van de verdediging, het recht om te worden gehoord en het beginsel van hoor en wederhoor, vereisen dat de verweerder de vreemdeling uitnodigt of althans "in staat stelt" zijn argumenten "op nuttige en doeltreffende wijze" naar voren te brengen tegen de besluiten die hij voornemens is te nemen :

"gelet op het hierboven vermelde doel van het recht om te worden gehoord, is de wederpartij verplicht informatie te verzamelen die haar in staat stelt met kennis van zaken te beslissen ; het is haar plicht de zaak te onderzoeken en derhalve de vreemdeling uit te nodigen om te worden gehoord over de redenen waarom de wederpartij zijn verblijfsrecht niet mag beëindigen en hem niet van het grondgebied mag verwijderen (...); alleen een dergelijke uitnodiging bidet de vreemdeling bovendien een effectieve en nuttige mogelijkheid om zijn standpunt naar voren te brengen"

(RvS, n°230293 van 24 februari 2015, onderstreping toegevoegd ; zie ook RvS n°230257 van 19.02.2015 ; RvS nr 233.257 van 15.12.2015 ; RvS n°233.512 van 19.01.2016 ; RvS n°141.336 van 19.03.2015 ; RvV nr 146.513 van 27.05.2015 ; RvV nr. 151.399 van 31.08.2015 ; RvV nr.151890 van 7.09.2015 ; RvV nr. 157.132 van 26.11.2015 ; RvV nr. 151.890 van 7.09.2015 ; RvV nr. 151.399 van 31.08.2015)

Om de buitenlander in staat te stellen zijn argumenten op een "nuttige en doeltreffende" manier naar voren te brengen, erkent de rechtspraak verschillende aanknopingspunten (zie P. GOFFAUX, Dictionnaire de droit administratif, 2e editie, Brussel, Bruylant, biz. 83).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

In haar beslissing analyseert de tegenpartij de situatie niet in verband met de mails van Mevrouw [M.d.I.S.], Afdeling uitzonderlijk Verblijf Expert administratief bij de IBZ FOD BINNENLANDSE ZAKEN (stuk 1) .

De tegenpartij , als ze neemt kennis van het antwoord van advocaat Olivier PIRARD dd.08.12.2023 aan de mail dd.06.12.2023 van Mevrouw [M.d.I.S.], Afdeling uitzonderlijk Verblijf Expert administratief bij de IBZ FOD BINNENLANDSE ZAKEN (stuk 1) , moet een opmerking maken dat de mail dd.08.12.2023 is geen geldig manier om een medische regularisatie aanvraag in te dienen .

Daarmee miskent de tegenpartij de algemene beginselen van behoorlijk bestuur , de verplichten van loyaliteit en fairplay en haar motiveringsplicht."

2.2. Artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat verweerder de aanvraag om verblijfs-machtiging om medische redenen onontvankelijk verklaart indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde.

2.3. De bestreden beslissing verwijst duidelijk naar voormelde bepaling en geeft aan dat de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen (AVM) onontvankelijk wordt verklaard omdat deze niet per aangetekende brief werd ingediend. Uit haar betoog, waarin zij een korte kritiek levert op de motieven, blijkt dat verzoekster kennis heeft van deze motieven, zodat de doelstelling van de formele motiverings-plicht, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is bereikt en deze niet geschonden is.

2.4. De Raad begrijpt uit het beknopt concreet betoog van verzoekster dat de Dienst Vreemdelingen-zaken haar naar aanleiding van de in punt 1.4. bedoelde e-mail van 8 december 2023 had moeten verwittigen dat het versturen van een AVM via een e-mail geen geldige manier is om een dergelijke aanvraag in te dienen.

2.5. De Raad kan verzoekster echter niet volgen. De zorgvuldigheidsplicht voor de overheid, waarop zij zich beroept, rust ook op haar (cf. RvS 28 april 2008, nr. 182.450) en zij is hierin tekort geschoten. Verzoekster toont met haar beknopt betoog namelijk niet aan dat zij, na ontvangst van het in punt 1.3. bedoelde mailbericht van de Dienst Vreemdelingenzaken, niet in de mogelijkheid was om de AVM per aangetekende zending te versturen, noch dat zij niet moest weten dat zij de AVM op die manier moest versturen opdat deze onvankelijk zou zijn. Dit oordeel dringt zich des te meer op gezien verzoekster werd bijgestaan door een raadsman om de AVM in te dienen en van deze zeker kon verwacht worden dat hij kennis heeft van het gestelde in artikel 9 ter, § 3, 1° van de Vreemdelingenwet. Dat de raadsman van verzoekster kennis heeft van voormelde bepaling, blijkt overigens uit het gestelde in punt 1.1. Verzoekster betwistte voorts de in punt 1.2. brief niet, zodat de beslissing om geen gevolg te geven aan de in punt 1.1. bedoelde AVM een definitieve beslissing is. Voorts kan uit het in punt 1.3. bedoelde e-mailbericht van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verzoekster bij haar verzoekschrift voegt niet worden afgeleid dat het volstond om een AVM per e-mail over te maken. Dit oordeel dringt zich des te meer op gezien het de Dienst Vreemdelingenzaken niet vrijstaat om afbreuk te doen aan een duidelijke wettelijke verplichting. Aangezien het gestelde in artikel 9ter, § 3, 1° van de Vreemdelingenwet niet voor interpretatie vatbaar is, ziet de Raad niet in waarom verweerder verzoekster hierover nog diende te horen alvorens de bestreden beslissing te treffen opdat ze haar rechten van

verdediging kon uitoefenen. Waar verzoekster in haar betoog nog gewag maakt van het fair play-beginsel, is dit maar geschonden indien er in hoofde van de overheid sprake is van opzet, kwade trouw of moedwilligheid (RvS 3 december 2007, nr. 177.513), wat verzoekster in casu niet aantoonst. De Raad is ten slotte niet bekend met een beginsel van loyaliteit, dat verzoekster eveneens geschonden acht in haar ondersteunend betoog.

Bijgevolg is het enig middel, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter
----------	-----------------

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	M. EKKA
-----------	---------